



Judikatūras krājums

Apvienotās lietas C-142/17 un C-143/17

Manuela Maturi u.c.
pret
Fondazione Teatro dell'Opera di Roma,

Fondazione Teatro dell'Opera di Roma
pret
Manuela Maturi u.c.
un

Catia Passeri
pret
Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Corte suprema di cassazione

lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Sociālā politika – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jomā – Direktīva 2006/54/EK – Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz pagaidu iespēju izklaides industrijas darbiniekiem, kuri sasnieguši pensionēšanās vecumu, turpināt profesionālo darbību līdz vecumam, kas iepriekš bijis noteikts attiecībā uz pensionēšanās tiesībām, proti, 47 gadi sievietēm un 52 gadi vīriešiem

Kopsavilkums – Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 7. februāra rīkojums

Sociālā politika — Vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmēji — Pieeja darbam un darba nosacījumi — Vienlīdzīga attieksme — Direktīva 2006/54 — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz pagaidu iespēju izklaides industrijas darbiniekiem, kuri sasnieguši pensionēšanās vecumu, turpināt profesionālo darbību līdz vecumam, kas agrākajā tiesiskajā regulējumā iepriekš bijis noteikts attiecībā uz pensionēšanās tiesībām — Atšķirīga vecuma, no kura ir tiesības uz šo pensiju, noteikšana, atkarībā no dzimuma — Tieša diskriminācija dzimuma dēļ — Nepieļaujāmība

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā 2010. gada 30. aprīļa Dekrētlikuma Nr. 64, kas pārveidots par 2010. gada 29. jūnija Likumu Nr. 100, 3. panta 7. punktā – redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktu rašanās brīdī, – paredzētais, saskaņā ar kuru darbinieki, kas strādā par dekotājiem un ir sasnieguši pensionēšanās vecumu, kurš šajā tiesiskajā regulējumā noteikts 45 gadu vecumā kā sievietēm, tā vīriešiem, divu gadu pārejas periodā var izmantot iespēju, kas tiem ļauj turpināt profesionālo darbību

līdz maksimālajam nodarbinātības vecumam, kāds bijis noteikts iepriekš spēkā esošajā regulējumā, proti, 47 gadi sievietēm un 52 gadi vīriešiem, ir tieša diskriminācija dzimuma dēļ, kas šajā direktīvā ir aizliegta.

Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvā 2006/54 ir nošķirta, no vienas puses, diskriminācija, kas ir tieši balstīta uz dzimumu, un, no otras puses, tāda, kas ir “netieša”, proti, pirmo nevar pamatot ar leģitīmu mērķi. Savukārt saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu noteikumi, kritēriji vai prakse, kas varētu veidot netiešu diskrimināciju, var netikt kvalificēti kā diskriminācija ar nosacījumu, ka tie ir “objektīvi attaisnojami ar tiesisku mērķi un [tie ir] atbilstīgs un vajadzīgs līdzeklis šāda mērķa sasniegšanai” (spriedums, 2010. gada 18. novembris, *Kleist*, C-356/09, EU:C:2010:703, 41. punkts).

Līdz ar to tāda atšķirīga attieksme, kāda aplūkota pamatlietās, nevar tikt pamatota ar vēlmi neradīt attiecīgajiem darbiniekiem pēkšņas pārmaiņas, kas ierobežojošā veidā skar iepriekšējo nodarbinātības režīmu.

(skat. 38.–40. punktu un rezolutīvo daļu)